

Lilla Slågarps kyrka

Lunds stift

Fasad mot väster.

Kulturhistorisk karaktäristik och bedömning

KRISTINA SIMONSSON, 2018-08-02

jais
arkitekter

Svenska kyrkan
LUNDS STIFT

Lilla Slågarps kyrka

Anderslövs församling, Skytts kontrakt, Lunds stift

Lilla Slågarps socken, Trelleborg Lilla Slågarp 8:1 Trelleborgs kommun, Skåne län, Skåne

Beskrivning och historik

Kyrkomiljön

Från nordöst. Flygfoto: Pär-Martin Hedberg.

Lilla Slågarp ligger på Söderslätt en mil norr om Trelleborg. Slättbygden har Sveriges bästa åkerjord. De goda förutsättningarna för odling gjorde området attraktivt redan under förhistorisk tid. Kring 1000-talet, efter befolkningsökning och förbättringar inom jordbruket, skedde en omfattande bybildning. Under 1100-talet bildades socknarna och flera romanska kyrkor byggdes i området, ibland ersatte de en träkyrka. Eventuellt har uppkomsten av socknarna Lilla och Stora Slågarp (Slokethorp på 1300-talet) ett ursprung i en huvudgård som delades upp i två gårdar under tidig medeltid. Möjligen uppfördes Slågarps kyrkor som gårdskyrkor. Området är rikt på

fornlämningar. En fornlämning i närheten (RAÄ Stora Slågarp 35:1) som hittades i slutet av 1800-talet innehöll en mängd mynt, bland annat Knut den Store mynt från 1000-talet. På Söderslätt är socknarna små och kyrkorna ligger tätt. Mellan kyrkorna i Stora och Lilla Slågarp är det bara 700 meter. Carl von Linné beskrev i sin Skånska resa 1749 avståndet mellan kyrkorna i Slågarp som fyra bösseskott. På Linnés tid var detta en etablerad måttenhet. På en geometrisk avmätning från 1698 finns kyrkan med två små hus intill kyrkogårdsmuren och en fyrhängad stor gård öster om kyrkan. Mellan kyrkan och gården fanns en byplats. Lilla Slågarp har alltid varit en liten by men även byarna Klörup, Haglösa och Villie hörde till församlingen. De senaste decennierna har inneburit ökad mekanisering av jordbruket, sammanslagning till större enheter av jorden och minskat behov av arbetskraft i lantbruket. Lilla Slågarp är fortfarande en liten by. Slågarps församling uppgick i Alstad församling 1980 som uppgick i Anderslöv församling 2010.

Kyrkan ligger i ett böljande odlingslandskap med utskiftade gårdar och slingrande grusvägar delvis kantade av hamlade pilar. Byn består idag endast av tre hus, en gård och kyrkan. I öster ligger två bostadshus tätt mot kyrkogårdsmuren och därefter en gård. I väster finns församlingshemmet som är ett före detta kommunhus och vaktmästarbostad. På andra sidan vägen mot väster ligger nya kyrkogården. Mot norr och söder utbreder sig böljande fält. Grusvägar finns på tre sidor om kyrkogården. Från kyrkogården är Stora Slågarps kyrktorn väl synligt.

Kyrkobyggnaden

Kyrkan är uppförd under 1800-talet på platsen för en riven medeltida kyrka troligen från 1100-talet. Den romanska kyrkan bestod helt traditionellt av rektangulärt långhus, smalare kor och en halvrund absid i öster. Kyrkan hade förmodligen likt romanska kyrkor norr- och sydportal och högsittande rundbågiga fönster. Troligen byggdes ett brett västtorn redan under tidig medeltid och senare ett vapenhus framför sydporten. Likt många sockenkyrkor blev kyrkan för liten och byggdes till med en korsarm åt norr 1746 och en sakristia i öster 1760. På kyrkogården stod en klockstapel.

1815 var klockstapeln av trä på kyrkogården helt upprutten. Därför byggdes 1823 ett nytt smalare torn med lanternin i väster som ersatte klockstapeln och det tidigare breda västtornet.

C G Brunius mätte upp och dokumenterade kyrkan 1847 och gjorde också tillbyggnadsförslag med nya korsarmar i norr och söder, utbyggt kor samt delvis nytt torn i typisk medeltidsinspirerad Bruniusstil. Det blev inget av tillbyggnaden. Istället beslutades 1863 att en helt ny kyrka skulle byggas för att rymma den växande befolkningen i socknen. Skånes befolkning ökade dramatiskt under 1800-talets andra

hälft. Lilla Slågarp var inget stort samhälle på 1860-talet men en väckelserörelse drog genom Sverige. Prästen Per Lindsjö som arbetade 44 år i Lilla Slågarp var mycket engagerad och önskade en ny stor kyrka till sin församling. Enligt Ernst Frostin samlade Lindsjö så många till kyrkan att folk fick stå i gångarna. I socknen fanns även tre andra byar. Byggmästare Per Sörensen i Lund utförde ritningarna till den nya kyrkan. 1867 påbörjades rivningen av den medeltida kyrkan och nybyggnaden som pågick till 1868. Stenmaterial från den gamla kyrkan återanvändes delvis i den nya kyrkan. Ett nytt långhus fogades till tornet från 1823 som var det enda som sparades av den äldre kyrkan. Kyrkan invigdes 1869 av biskop Flensburg. Stilen på kyrkan var inspirerad av C G Brunius med inslag av oputsade tegelmurar kring fönster och takgesimser. Kyrkan byggdes med långhus, smalare kor och två små utbyggnader intill koret för sakristia och förråd.

Kyrkan har flera gånger reparerats, nedan följer ett urval från underhållsplanen. Under 1930-talet lades målad järnplåt på taken. Taken hade tidigare varit täckta med bly och koppar, senare med papp. I-balkar sattes in under klockvåningen och ersatte de förstörda träbjälkarna.

1947 gjorde konstnär Jonas Fröding skisser till glasmålningar till kyrkans fönster. De utfördes aldrig men skisserna är uppsatta i kyrkan. Klockbocken reparerades med nya ekbjälkar.

1965 genomfördes en omfattande renovering efter förslag av domkyrkoarkitekt Eiler Græbe. Det som utfördes var bland annat: Järnfönstren byttes till kopplade fönster med ekbågar. Golvet lades om med tegel, trä och sten i kortrappan på nya betongbjälklag. Två utbyggnader på ömse sidor om koret revs, de innehöll sakristia och förvaring. Prästingången i koret togs bort och ersattes med ett fönster. Orgelläktaren underbyggdes med ny sakristia och kapprum. Väggar och tak restaurerades och målades. Bänkarna förändrades för att bli bekvämare, ådrades ljusare och målades gröna invändigt. Pelarna målades röda. Oljeeldning och el installerades. Pannrum byggdes. Nya ljuskronor tillkom. Vid renoveringen genomfördes arkeologiska undersökningar. Den medeltida kyrkans grundläggning hittades, vilken var mest intakt på norra sidan. Fyra barnkistor av stenskivor från 1100-talet hittades intill den medeltida kyrkans södra mur.

1975 gjordes en yttre renovering med delvis omputsning av fasaden och kalkning. En arkeologisk murverksundersökning visade att äldre byggnadsdelar var återanvända i murverket. Två av ljudöppningarna i tornet var sekundärt tillkomna 1868.

2018 togs en ny dörr upp i den nordöstra långhusmuren för att göra kyrkan mer tillgänglig och fungera som utrymningsväg. Arbetet pågick vid inventeringen. Ritningarna gjordes av Barup & Edström arkitekter. Utanför dörren kommer en stenlagd yta av flammad bohusgranit att läggas på marken.

Exteriör

Kyrkan består av ett brett långhus, smalare och lägre rakavslutat kor i öster samt ett kvadratisk torn i väster. Långhus och kor är från 1868. Tornet är från 1823.

På södra sidan av koret finns en nedgång till pannrum under koret.

Murarna är vitputsade, fönsteröppningarna är stora rundbågiga. Fasaden artikuleras av oputsat rött tegel kring öppningar och i takgesimser. De flacka sadeltaken är täckta med röd plåt, liksom tornets lanternin.

Fasad mot nordöst.

Under 1800-talskyrkan finns delar av grundläggningen till den medeltida kyrkan kvar. Den upptäcktes 1965 när ett nytt cementgolv göts.

En del sten från medeltidskyrkans murar återanvändes i den nya kyrkan. Murarna är uppförda av gråsten med inslag av sandstenskvadrar som tillhört den gamla kyrkans hörnkedjor. Tornet är uppfört av gråsten. Murarna är stänkpudsade med slätputs på tornets lister. Fönster- och dörröppningar samt takfriser är murade med oputsat rött maskinslaget tegel.

Långhus och kor har sockel medan tornet är utan sockel men med synliga grundstenar. Takgesimserna är utformade med tandsnitt och ett listverk med tre språng i oputsat rött tegel på kor och långhus. Gesimsen fortsätter även på gavlarna.

Tornet är kvadratisk med ett slätputsat listverk vid takfoten. Rundbågiga

ljudöppningar omgivna av släta pilastrar finns i alla väderstreck. Öppningarna har brädluckor. På ömse sidor om ljudöppningarna finns rektangulära blindingar.

Kyrkan har två ingångar. Huvudingången ligger i väster genom tornet. Portalen är uppbyggd med slätputsade enkla lisener på ömse sidor om dörren och ovanför horisontella lister. Mellan dem finns sandstensplattor med inskriptioner med årtalen 1823 med romerska bokstäver och 1868. Ovanför portalen sitter ett halvcirkelformat spröjsat fönster. Den stickbågiga brunmålade dubbeldörren är av ramverk med dekorativa fyllningar.

Den nya dubbeldörren från 2018 sitter i en rundbågig öppning i den nordöstra långhusmuren. Dörren är klädd med oljad stående ekpanel på utsidan och ekpanel i fiskbensmönster på insidan.

Fönstren i långhus, kor och torn är alla rundbågiga och omgivna av rött tegel i två språng. De kopplade bågarna är av ek sedan 1965 då gjutjärnsfönstren byttes ut. Fönsterbågarna är småspröjsade med rutor av antikglas. Solbänkarna är av kraftiga granitblock. Korets fönster mot öster skiljer sig genom att vara blyspröjsade med färgat antikglas mellan ekspröjsarna. Långhuset har tio stora fönster medan kor och torn har något mindre fönster.

Långhus och kor har flacka sadeltak. Tornet har ett flackt tälttak med en lanternin med öppningar i alla väderstreck. Lanterninen täcks också av ett tälttak som kröns av en spira med klot. Samtliga tak är belagda med falsad rödmålad plåt i skivtäckning med förskjutna hakfalsar. Avvattningen är med röda hängrännor och stuprör.

Interiör

Vapenhuset ligger i tornets bottenvåning. Det är ett rymligt kvadratisk rum med högt i tak. Rummet har dagsljus från två höga rundbågiga ekfönster i djupa nischer. Golvet är belagt med kvadratiske röda tegelplattor. Väggar och tak är putsade och vitmålade. Grundstenar är delvis synliga vid golvet. Väggarna är något ojämnt buktande. Vapenhuset är inrett med en lång bänk i trä och ett bokbord. Fäst mot väggen står en gravsten från 1700-talet till kronobefallningsman Jonas Åkesson som hade tio barn. Den ekådrade pardörren till kyrkorummet sitter i en stickbågig nisch.

Kyrkorummet består av ett mycket brett långhus och smalare kor. I långhusets västra del finns orgelläktaren som är underbyggd med sakristia och kapprum. Slutna bänkar står på ömse sidor om en bred mittgång i långhuset, även sidogångar längs ytterväggarna finns. Golvet är belagt med röda kvadratiske tegelplattor sedan 1965. Under bänkkvarteren ligger målade furubrädor. Väggarna är målade med imiterad kvaderindelning med beige botten med vita linjer.

Långhuset är välvt med ett flackt trävalv över mittgången och plana trätak över sidogångarna i norr och söder. Valvet bärs av tolv fyrkantiga röda pelare med fasade hörn och dekorativa konsoler vid taket. Taken är putsade, vitmålade och indelade i målade fält med schablonmåleri av växtmotiv i fältens hörn. Stora rundbågiga fönster med ekbågar belyser rummet. Fönsternischerna är dekormålade med växtslingor. Predikstolen och ett piano står i sydöst och dopfunten i nordöst i långhuset. I mittgången hänger äldre mässingskronor och i sidogångarna moderna ljuskronor från 1965.

Långhuset mot koret i öster.

Triumfbågen mellan långhus och kor är bred, rundbågig och dekormålade i övre delen med en fris av växtslingor. Koret är upphöjt tre steg med stenblock. Koret täcks av ett trätunnvalv som är putsat och målat ljusblått med stjärnhimmel. Golv och väggar är lika långhusets. Koret upptas av altarpopsatsen innanför altarringen.

I östväggen finns två höga smala fönster med färgat antikglas. De båda fönstren omges av en gemensam yttre utkragande rundbåge som är dekorerad med växtslingor. Även fönsternischerna är dekormålade.

Orgelläktaren i väster upptar hela långhusets bredd. Mittpartiet är utkragande. Läktaren bärs av kvadratiska pelare. Den täta orgelbarriären är indelad med ramverk och fyllningar målade i ekådring med en profilerad överliggare i grågrönt. Undersidan är klädd med omålade furubrädor. Läktaren är sedan 1965 underbyggd med sakristia

och kapprum. Dessa utrymmen har tegelgolv och ytterväggar lika kyrkorummet. De nya väggarna är målade ljusgrå av ramverk med fyllningar. Undertaken är läktarens undersida med omålade furubrädor. På väggen mot kyrkorummet hänger skisser till ej utförda glasmålningar i fönstren.

Koret med altaruppsats.

Långhuset mot orgelläktaren i väster.

Tornets övre våningar nås från orgelläktaren. En brant trätrappa leder till klockvåningen, där väggarna är av oputsade tuktade gråstenar. Däremellan är bruket fyllt med småsten. På golvet ligger furubrädor. Klockbocken är av ek, dels från 1947 dels av äldre ek. I den hänger två klockor.

Vinden över långhuset nås genom en liten lucka i klockvåningen. Taklaget av furu är uppbyggt av en yttre takstol som bär yttertaket och en kompletterande inre takstol med högben och saxsparrar. Mellan dem går horisontella bjälkar utmed takfallen.

Inredning och inventarier

Altaret är av trä. Sidorna är gjorda av breda brädor. Altarskivan av skivmaterial är inklädd med tyg. På baksidan finns en lucka till altarets insida. Okänt årtal.

Altaruppsatsen är från 1600-talets senare del enligt kyrkans räkenskaper men kompletterad under 1700-talet. Altartavlan, målad av akademiritmästare Martin D. Roth, tillkom 1790 och föreställer Jesu nedtagande från korset. Målningen flankeras av två räfflade kolonner med kapital. Vid sidorna finns genombrutna snidade vingar. Nederst finns en predella med textfält och över målningen ett listverk. Altaruppsatsen kröns av en strålsol.

Altarringen av trä består av fem raka sektioner. Det gråmålade räckverket är genombrutet och dekorerat med trepass i övre delen. Överliggaren av trä är profilerad, knäfallen är tygklätt. Okänt årtal, förmodligen 1868.

Dopfunten.

Altaruppsatsen.

Predikstolen.

Dopfunten av sandsten i två delar är daterad till 1200-talets första hälft av Historiska museet i Stockholm. Uttömningshål finns i cuppan. Foten är ett upp och nervänt tärningskapital med ett mönster. Mellan fot och cuppa finns en vulst. Cuppan är rund med ett brett fält med reliefer av liljor.

Predikstolen med baldakin är av ekådrat trä från 1868 när kyrkan uppfördes. Predikstolen är enkel, uppbyggd av ramverk med fyllningar som är ekådrade med detaljer i guld. I nederkant finns en genombruten fris med trepass. Korgen vilar på en ekådrad pelare med dekorativa konsoler.

Bänkinredningen är sluten och tillkom 1868. Den byggdes om 1965 då bänkarna breddades och ryggstöden lutades. Bänkarna är fristående från ytterväggarna och har dörrar både mot mitt- och sidogångar. Dörrar och ryggstöd är av ramverk med fyllningar. Dörrarna har vred av trä. Bänkinredningen är ekådrad utvändigt och insidan målad i ljusgrönt.

Orgeln är byggd 1902 av Thorsell & Eriksson i Göteborg. Egentligen var det en om- och tillbyggnad av den föregående orgeln av A V Lundahl från 1868. Omändrad av J Künkels verkstad 1967. Fasaden går i nygotisk stil. Den är målad i grått med detaljer i blått och förgyllning. De fem fälten med synliga pipor har alla ett gavelmotiv som kröns av ett klot eller kors.

Lilla klockan är omgjuten 1948 av M&E Ohlssons i Ystad med bibehållandet av äldre inskription. Den var ursprungligen gjuten 1754 av Andreas Wetterholtz i Malmö. *Stora klockan* är gjuten 1741 av Andreas Wetterholtz i Malmö. De är båda försedda med inskriptioner, blomsterfriser, änglar och figurer.

Övrigt

Mässhake från 1774 av svart sammet med rika silverbroderier av bland annat krucifix och årtalet 1774. Renoverad 1939.

Gravhäll över Johanna Sparre och hennes dotter Anna Bille som dog 1574. Stenen avbildar de två kvinnorna i helfigur klädda i långa enkla dräkter. Stenen står mot norra långhusväggen.

Kyrkogården

Historia

Den äldsta delen av kyrkogården närmast kyrkan etablerades under medeltiden. Medeltida kyrkogårdar anses allmänt ha varit inhägnade, betade ängar, som även fungerade för profana ändamål. Gravarna utformades ofta som små kullar med träkors. Under andra hälften av 1800-talet omgestaltades ett stort antal kyrkogårdar i Skåne då de fick stramare planlösningar med gångar och kvarter och omgärdade gravplatser. Troligen gjordes planeringen av kyrkogården om vid nybyggnaden av kyrkan 1868.

1928 raserades grindstolparna och nya identiska murades upp.

En ny kyrkogård tillkom 1908 på andra sidan vägen västerut.

Beskrivning

Gamla kyrkogården

Kyrkogården omges av en fogad gråstensmur avtäckt med röda tegelpannor. Kyrkan ligger på en höjd och muren är delvis en stödmur mot den lägre marken utanför. En hamlad trädkrans av lind omger kyrkogården och mot söder även en häck.

Gjutjärnsgrindar mellan kraftiga murade pelare finns i väster, öster och norr. Från grinden i väster går en sluttande gång med en hamlad lindallé upp till kyrkans ingång. Kyrkan omges av singel. Gravplatserna är stora och innehåller flera stenar inom samma avgränsning, som kan vara familjegravar eller gårdsgravar. Gravplatserna är buxbomsomgärdade och singeltäckta. Enstaka har stenram eller järnstaket. Stenarna är högresta blandat med lägre horisontella nyare stenar. De äldre stenarna har bland annat form av obelisker och avbrutna kolonner. Lantbrukare är den vanligaste titeln. Inga träd finns på kyrkogården förutom trädkransen och allén men flera vintergröna buskar växer på gravplatserna. I nordöst finns ett hus som tidigare varit fattighus. Det har sin norra fasad på kyrkogården. Nordöstra hörnan av kyrkogården är grässådd.

Nya kyrkogården

Kyrkogården omges av häckar och en trädkrans av stora kastanjer. Gravplatserna är omgärdade av buxbom och ligger i kyrkogårdens östra del och längs ytterkanter. I mitten av kyrkogården är det grässått och där finns ett gravkapell.

Från sydväst. Flygfoto: Pär-Martin Hedberg

Kyrkogården mot sydöst.

Kyrkogården mot sydväst.

Byggnader på kyrkogården

Ett gravkapell uppfördes 1953 på nya kyrkogården. Den vitputsade fasaden har en svart stensockel och falsat rött plåttak.

Kulturhistorisk karaktärisering för Lilla Slågarps kyrkoanläggning

Lilla Slågarps by ligger vackert och lantligt i ett böljande lantbrukslandskap med utskiftade gårdar. Rader av hamlade pilar markerar gamla ägo gränser och grusvägar. Landskapet är bevarat ungefär som det såg ut efter skiftet i början av 1800-talet. Byn består av tre hus och en gård som ligger tätt intill kyrkogårdsmuren varav ett hus är gamla kommunhuset och ett annat det gamla fattighuset.

Kyrkogårdens avgränsning med fogad gråstensmur, trädkrans med hamlade pilar och dekorativa gjutjärnsgrindar i tre väderstreck är betydelsefulla och skapar karaktär. Kyrkogården karaktäriseras mestadels av sent 1800-talsideal med omgärdningar av buxbom, singeltäckta gravplatser och högresta stenar. Kyrkogården har sekelskifteskaraktär 1800/1900 utan nya inslag som minneslund eller askgravlund. Från kyrkogården ser man Stora Slågarps kyrktorn. Det nära avståndet mellan kyrkorna nämns i Carl von Linnés Skånska resa.

1800-tals kyrkan har en medeltida föregångare på platsen. I murverket ingår vissa byggnadsstenar från den rivna kyrkan och delar av den gamla kyrkans grund finns bevarad under golvet. Den nya kyrkan är betydligt större än den tidigare som en följd av befolkningstillväxt och väckelserörelse.

Kyrkan är ritad av en byggmästare och uppfördes 1868 intill tornet från 1823 som sparades. Under 1860-talet kulminerade kyrkobyggandet i Skåne med 37 nya kyrkor. Kyrkan med ett brett långhus och smalare rakavslutat kor har flacka sadeltak täckta med röd plåt och ett kvadratisk torn med lanternin. Kyrkan har en salsliknande planform som en Tegnérkyrka. Kyrkan är en blandning av nyklassisk stil i lanternintorn, planform, proportioner och nyromanska inslag i tegeldekorationer. Helt igenom nyklassicistiska kyrkor var ganska ovanliga i Skåne till skillnad från resten av Sverige. Men inslag av klassicism i kombination med nyromanik var vanlig i Skåne.

Den vitputsade kyrkan karaktäriseras av sina röda tegelomfattningar kring fönster och takgesimsarna med tandsnitt i rött tegel vilket är inspirerat av Brunius som ofta använde oputsat tegel som kontrast till det vitputsade. Exteriören är i stort bevarad sedan 1823/1868 förutom fönsterbyte, rivning av de små sidobyggnaderna och ett nytt pannrum vid Græbes renovering och 2018 en ny ingång.

Kyrkorummet är ovanligt stort för att vara en sockenkyrka på landet. Kyrkan är ljus och luftig med tio stora fönster i långhuset. Det är högt i tak med ett tunnvalv som bärs av pelare. Kyrkan är färgrik med röda pelare, varmrött tegelgolv, blå stjärnhimmel i koret och dekorationsmålningar i tak och fönsternischer samt

kvadermålade väggar.

Kyrkorummet är mestadels oförändrat sedan 1868. Förändringen är Eiler Græbes renovering 1965 då det röda tegelgolvet lades, läktaren underbyggdes och delvis ny färgsättning. Græbes renovering är välgjord och funktionell. Dock bryter den omålade furun i taket i läktarunderbyggnaden mot all övrig interiör i kyrkan och hade gjort sig bättre målad.

Från gamla kyrkan är sparat den romanska dopfunten med reliefer och altarpopsatsen. Altartavlan är målad av Martin Roth. Han blev efter konststudier anställd som akademiritmästare vid Lunds universitet och målade mest porträtt. Han har även målat altartavlorna i Burlöv, Uppåkra, Örkened och Västra Karups kyrkor. Det lokalhistoriskt intressanta är att Martin Roth var son till klockaren i Slågarp. Predikstolen från 1868 är enkel.

Enligt orgelinventeringen är orgeln idag knappt spelbar men i de äldre skikten finns mycket stort kulturhistoriskt värde och en rekonstruktion av luftlådor och pipor är angelägen. Orgeln var en av de bästa på skånska landsbygden på 1950-talet.

Att tänka på

- Kyrkan ligger omgiven av ett vackert böljande jordbrukslandskap som har formats av enskiftet med utflyttade gårdar och pilalléer.
- Kyrkogårdens omgivande stenmur med dekorativa gjutjärnsgrindar och den hamlade trädkransen bidrar till kyrkogårdens värde.
- Kyrkan föregicks av en medeltida kyrka. Sten från gamla kyrkan finns i nya kyrkan.
- Kyrkan är en 1800-tals kyrka med en blandning av nyklassisk stil och nyromanska inslag. Den oputsade tegelornamentiken är viktig för kyrkans karaktär. I Skåne är lanternintorn tämligen ovanligt, till skillnad från övriga landet.

Skydd m.m.

Kyrkan och kyrkogården skyddas som kyrkligt kulturminne enligt 4 kap. kulturmiljölagen. Tillkommen före utgången av år 1939. Omfattas av tillståndsplikt 4 kap. 3§.

Anläggningen ligger inom av länsstyrelsen utsedd särskilt värdefull kulturmiljö, Skegrie-Fuglie-Hammarlöv-V Tommarp-V Vemmerlöv. Ligger dessutom inom

riksintresse kulturmiljövård M:K136 Fuglie-Mellan Greve mm.
Kyrkotomten ligger inom reg. fornlämning Lilla Slågarp 58:1 som utgör den ungefärliga bytomten enligt karta från 1698. Dessutom fornlämning Lilla Slågarp 37:1 som utgör den gamla kyrkans grund som upptäcktes när man skulle gjuta ett nytt cementgolv. Fornlämningar skyddas enl. 2 kap. kulturmiljölagen.

Källor och litteratur

Skåne, Landskapets kyrkor, red. Markus Dahlberg, Riksantikvarieämbetet, 2015

Sockenkyrkorna – kulturarv och bebyggelsehistoria, Riksantikvarieämbetet, 2008

Skånska kyrkor, Skånes Hembygdsförbund årsbok 1997

Underhållsplan för Lilla Slågarps kyrka, 2006-12-11, Ponnert Arkitekter AB

Lilla Slågarp 8:1, Lilla Slågarps kyrka, Handikappramp och stenläggning,

Österlenarkeologi rapport 2018:1, Lars Jönsson,

Det medeltida Skåne, Peter Carelli, 2007

Antikvarisk konsekvensanalys Ny tillgänglig entré. Skarvik&Carlsson 2017-07-25

Lunds stift orgelinventering, Anders Johnsson, 2018-07-26

Samtal med Bo Andersson, kyrkofullmäktiges ordförande.

<http://www.lansstyrelsen.se/skane/Sv/samhallsplanering-och-kulturmiljo/landskapsvard/kulturmiljoprogram/oversiktliga-kommunbeskrivningar/Pages/Trelleborg.aspx>

Övriga uppgifter

Denna rapport om Lilla Slågarps kyrka, Skytts kontrakt, har upprättats av:
Kristina Simonsson, Arkitekt SAR/MSA (rapportförfattare, inventering och foto)
Karl Johan Kember (granskning),
Arkitekt SAR/MSA, Certifierad sakkunnig avseende kulturvärden
JAIS arkitekter AB, Sundstorget 3, 251 21 Helsingborg, 042-14 92 30, www.jais.se

Inventeringsdatum: 2018-03-01

Färdigställd rapport: 2018-08-02

Lilla Slågarps kyrka - byggnadsbeskrivning

Stomme:	Murverk-natursten Murverk-tegel
Fasadmaterial:	Puts-slät Puts-stänk
Fasadkulör:	Vit
Takform:	Sadeltak Tälttak Lanternin
Taktäckningsmaterial:	Plåt, falsad, förskjutna hakfalsar
Byggnadsdel:	Torn-väster Långhus Kor-öster-smalare